

ne er økologisk produceret. Økologiske dyr må kun fodres med ikkegensplejsede foderstoffer.

De samme kriterier mener jeg bør gøres gældende i det øjeblik, vi snakker om et nyt kvalitetsmærke, det såkaldte lysegrønne mærke, som landbrugs- og fiskeriministeren for øjeblikket er i gang med at indføre.

Men ét er, hvad man ønsker, noget andet er, hvad man kan få. Den danske lovgivning på genteknologiområdet er for Det Radikale Venstre at se i orden. Loven om miljø og genteknologi fra 1991 er en lov, som er meget fremadskudende, og hvor forsigtighedsprincippet og hensynet til forbrugeren er i højsædet.

Hvad angår mærkningen er det min opfattelse, at det nye EU-direktiv om novel food kun gælder for nye fødevarer, altså for kategorier af fødevarer, som ikke tidligere har været markedsført i Danmark. Det betyder med andre ord, at allerede eksisterende varer med gensplejset materiale fortsat kan mærkes af de enkelte lande. Det er således ikke, som det er fremgået af debatten, nødvendigvis omsonst at igangsætte en dansk mærkning af gensplejsede produkter allerede nu, sådan som visse kritikere har hævdedet. Jeg er klar over, der er tale om en juridisk tolkning her, men hvis man tager teksten for pålydende, står der nye levnedsmidler. Det er sojabønnen ikke, og det indebærer, at den gensplejsede soja kan mærkes, sådan som vi allerede er gået i gang med, altså at Danmark har mulighed for at gå foran.

Jeg vil med det samme sige, at der er ikke meget fidus i det, hvis det ikke er muligt for importørerne af soja at få sikre garantier for, om sojaen er gensplejset eller ej. Og her kniber det, først og fremmest fordi den internationale lovgivning ikke kan hamle op med markedskræfterne på det område. I USA er man ikke nær så bekymret for gensplejsningen som i Europa, og i Europa er man ikke nær så bekymret som de danske forbrugere og den danske regering, tør jeg vist sige.

Så der er et problem, som kun kan løses ved, at vi fra dansk side kæmper ved WTO-forhandlingerne for overhovedet at få mulighed for at bruge mærkningsordningerne, og ved, at vi gennem Ministerrådet får EU-Kommissionen gjort lige så progressiv i sine udspil, som et flertal i Europa-Parlamentet er, dvs. en forstærket EU-indsats for at få gennemført mærkning af gensplejsede produkter. Af dagspressen fremgår det, at EU-Kommissionen tilsyneladende er på rette spor, og at man i forbindelse med den

kommande revision af mærkningsordningen for genmanipulerede produkter vil give øgede muligheder for at mærke.

For os at se er det en mindst lige så relevant kamp at kæmpe, som det er at gennemføre en mærkning af næsten alle danske fødevarer med ordene »kan indeholde genmodificeret materiale«. Det er jo ikke at give forbrugeren et reelt valg, hvis det ender med, at alle danske fødevarer er mærket med et »måske«. Det, det drejer sig om, er at sikre, at forbrugeren har en reel valgmulighed, og at vi har produkter på det danske marked, som med sikkerhed ikke indeholder genmodificeret materiale.

Jeg vil gerne sige, at Det Radikale Venstre har i mangel af bedre accepteret den mærkning, som vi er i gang med; men det ville dog være langt nemmere, at de danske importører af fødevarer og de danske fødevarereproducenter selv kunne skaffe sig en garanti for, at de råstoffer, som de anvender, ikke indeholder genmodificeret materiale, ved ganske enkelt at se på posen.

På dette område er det som på mange andre af miljøets områder helt afgørende at starte med kilden. Mærkningsordningen, som vi nu gennemfører, minder mig lidt om dengang, miljøpolitikken drejede sig om at bygge højere skorstene i stedet for at starte med kilden til problemet, produktionsprocessen. Men det kræver en international regulering. Det kræver fælles regler, og så længe vi venter på dem, må vi acceptere den nationale mærkningsordning, vi er gået i gang med.

Hvad angår de økologiske produkter, så er det som sagt vores holdning, at økologiske dyr ikke må få gensplejsede foderstoffer, at såsæden ikke må være gensplejset til økologisk landbrug, og at der ikke må være gensplejsede organismer i økologiske fødevarer. Det betyder også, at f.eks. tilsætningsstoffer til økologiske produkter ikke må indeholde genmodificeret materiale.

I forhold til EU-lovgivningen har vi endnu ikke problemer på det område, når det drejer sig om den vegetabiliske produktion. På det animalske område er der indtil videre kun national regulering. Danmark har i den sammenhæng en fornuftig og restriktiv politik, som helt lever op til vore krav til den økologiske produktion, og vi skal kæmpe for, at disse krav bliver implementeret i det direktiv for den økologiske animalske produktion, som EU-Kommissionen har under udarbejdelse.

Men jeg vil gerne understrege, at de økologiske landmænd og de grønne forbrugere bør